

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 25.

Piątek 31. Stycznia 1868.

Rok wydania 58.

Rada szkolna do kraju.

W myśl gorących życzeń całego kraju, który w samodzielnej poprawie wychowania publicznego upatruje słusznie najważniejszą korzyść konstytucyjnych swobód, dzięki łaskawości Najjaśniejszego Pana, wchodzi z dniem dzisiejszym w życie Rada szkolna krajowa jako najwyższa władza autonomiczna w sprawach szkolnych.

Powołani wolą Jego Cesarskiej Mości, lub zaufaniem ziemków naszych do zaszczytnego obowiązku sprawowania czynności poruczonych tej wysokiej magistraturze, poczujemy sobie za powinność odezwać się na samym wstępie do mieszkańców kraju naszego, i wypowiedzieć otwarcie, jak pojmujemy zakres powierzonego nam zadania, i w jakim kierunku zamierzamy się z takowego wywiązać.

Przedewszystkiem oświadczamy, że widzimy cały ogrom leżący przed nami dzieła, i czujemy całą wagę odpowiedzialności, jaką na się bierzemy. Podjęliśmy to ciężkie brzemię na barki nasze jedynie w tem przekonaniu, że gdzie chodzi o usługę ojczyźnie i oświacie, nie godzi się nikomu usuwać od współdziałania, jeżeli go głos publiczny do niego powołuje.

Usiłowanie naszym będzie przedewszystkiem skierować całe wychowanie publiczne na tory narodowe tak, ażeby oświata, idąc równym krokiem z postępem wieku, nie traciła tych cech rodzimych, na których polega cała jej praktyczna pożyteczność w obec narodu i państwa; jeżeli bowiem oświata jest połączona, to tylko wtedy, gdy z pnia narodowego wyrasta. Nie jednej wskazówki pod względem wychowania publicznego dostarczą nam wiekopomne ustawy komisji edukacyjnej, tej skarbnicy zdrowych i rozumnych postanowień.

W tym celu zwrócimy baczną uwagę na rzeczywiste potrzeby wynikające z natury samejże umiejętności. Zakłady szkolne, tak zwane średnie, a mianowicie gimnazyja, przed wszystkimi innymi poświęcone są czynieniu zadość rzeczonemu wymaganiu. Przy obecnej w nich zamianie dawniejszego języka wykładowego na ojczysty, pod nie jednym względem okazują się niedostatki w doborze dzieł pomocniczych, w metodzie nauczania i całym wewnętrznym organizmie tego rzędu zakładów naukowych. Uważamy sobie za obowiązek niedostatki te usunąć jak najspieszniej.

Również będzie staraniem naszym podnosić, rozwijać i pomnażać te specjalne zakłady szkolne, które bezpośrednio wywierają zbawienny wpływ na materialny dobrobyt kraju. Głównie zaś zwrócimy uwagę na oświatę ludu wiejskiego i stan szkół elementarnych, a przeto zajmiemy się usilnie i niezwłocznie urządzeniem seminarjów w celu kształcenia zdolnych i powołaniu swemu rzeczywiście odpowiadających nauczycieli.

Zresztą uważamy za rzecz zadania naszego, ażebyśmy, podając nauczycielom sposobność gruntowniejszego kształcenia się do zawodu, który sobie obrali, popierali także, o ile to i od nas a nie od nich samych zależy, dążność tego stanu do wyjednania sobie pod moralnym i materialnym względem wdzięczniejszej niż dotąd doli wśród społeczeństwa. Ścisłym wymiarem sprawiedliwości w miarę zasług każdemu przynależnej, będziemy się starali wzbudzić ku sobie zaufanie osób władzy naszej podległych. Lecz równocześnie oczekujemy, że działanie nasze znajdzie w nich szczerą i gorliwą poparcie, że kierownicy szkół, pojmując obowiązki swoje umiejętnie i po obywatelsku, będą wykonywali rozporządzenia Rady w tym duchu, który ożywia i tworzy, a nie który ludzi pozorami i do martwoty umysłowej prowadzi.

Nie taimy sobie wcale, iż cała ta praca jest bardzo trudna: wchodzimy bowiem na pole, które albo długo leżało odłogiem, albo było przedmiotem równie smutnych jak niebezpiecznych doświadczeń. Jeżeli więc postęp naszych czynności nie będzie zbyt nagły, jeżeli ich skutek nie od razu będzie stanowczym i w oczy bijącym: to tylko dlatego, że wiekowe błędy i winy nie dają się w dniu jednym usunąć, gdyż odrodzenie stanowcze całego systemu edukacji publicznej może być tylko owocem usiłowań długich lat, jeżeli nie pokolenia całego. Szczupłe zresztą środki, któremi Rada szkolna rozrządza, a które zaledwie w małej części odpowiadają, mogą nieraz nieprzebytą stać się przeszkodą w rozwinięciu należytej czynności. Widząc jednak niespożyte siły wewnętrzne naszego społeczeństwa, tuszymy sobie, że kraj, który tak gorąco domagał się instytucji z dniem dzisiejszym w życie wchodzącej, pospieszy nam z pomocą na każdym kroku i przy każdej trudności; że w obec wzniesłego celu oświaty nie tylko zamilkną domowe waśnie między bratnimi rodami i wyznaniem, lecz owszem wszyscy obywatele złączą ku temu celowi wspólne swoje siły.

Рада школьна до краю.

Згідно зъ горячимъ желаніємъ цілаго краю, который въ самодѣльной поправѣ всеобщаго воспитанія видить справедливо найважнѣйшій корысть конституційныхъ свободъ, зъ ласки Найяснѣйшого Монарха входить съ нынѣшнимъ днемъ въ жизнь Рада школьна краєва, яко найвысша власть автономична въ справахъ школьныхъ.

Покликаній волею Его Цесарского Величества або довѣреніємъ землекѣвцѣ нашихъ до достопочтенного обовязку справованія чинности, порученой сей высокой магистратурѣ, чыємо потреба дозвати ся заразъ на встѣпъ до жителѣвъ краю нашего и высказати отверто, якъ мы понимаемъ повѣренію намъ задачѣ, и въ какомъ направлѣнію гадаемъ ю сповнити.

Передъ всѣмъ завядаемо, чыємо свѣдомій нашої величаньской задачи и всей одѣтчалности, котрѣ веремо на себе. Взвасяемо тоє тяжкое время на лачи наші въ томъ лишь пересвѣдченію, что негодитъ ся оуцхантисъ ода всѣмъ дѣламъ въ послѣдахъ отчинѣ и просвѣтѣ, сян насъ до того покликне голосъ всенародный.

Передъ всѣмъ стараніемъ нашимъ вѣде, скирѣвати всенародне воспитаніе на нѣтъ народный въ той способѣ, чыємы образованіе, надчи рѣка въ рѣкѣ съ постѣпомъ вѣка, не оутрачено тыхъ цѣлъ народныхъ, на которыхъ лежитъ цѣла его практична пожиточность передъ лицемъ народа и державы. Въ постѣпованію нашомъ вѣдемо ся старати хѣсновати зъ досвѣдченія народнои миншлости, во если просвѣта есть потѣгою, то лишь тогда, коли выростае зъ пня народного. Не однѣ всказѣвъ въ дѣлѣ воспитанія и образованія подадѣтъ намъ такожъ вѣкопомній оуставы комисіи едикційной, тон невпечерпанон скарбничѣ здоровыхъ и розвѣмныхъ оукавъ.

Въ томъ змыслѣ звернемо на самый передъ важность нашѣ на истинній потребности, выплываючи зъ природы самонже оумѣтности.

Школы середній а имено гимназій, мають передъ всѣмъ иншими заведеніями одновѣсти реченій задачи.

Перемѣна давнѣйшого оученого языка на народный выканкала потребу новыхъ книжокъ оученихъ, и конечность поправки дотеперѣшной методы и цѣлого внѣтреннего оустрою въ реченыхъ заведеніяхъ. Оуважаемо за нашъ обовязокъ съ недостатки такъ найкорше оуспѣднѣти.

Зарѣвно стараніемъ нашимъ вѣде подносити, розвѣвати и множити ти спеціальній заведенія школий, которіи влывають безпосередно на материалний добровытъ краю. Головнѣе же оуважъ звернемо на просвѣтѣ народа сѣльського и на станѣ школъ элементарныхъ, а за-дала того займемо ся прилѣжно оустроеніемъ такъ званныхъ сѣменищъ въ цѣли образованія здѣвнихъ и своимъ званію одповѣднихъ оучителей.

На конецъ оуважаемо за задачѣ нашѣ, подаючи оучителямъ спосѣбность до основнѣйшого образованія одповѣдного ихъ честномъ званію, понирати также, о сколько тоє ода насъ а не ода нихъ самыхъ зависить, прамѣваніе цѣлого того станѣ до выровненія совѣ цѣстанѣншійшой доле подѣ взглядомъ моральнымъ и материалнымъ.

Кымѣромъ справедливости ведала правдивыхъ заслугъ каждого вѣдемо ся старати позыскати совѣ довѣрье оубѣ власти нашої подчиненыхъ. Але заразомъ ожидаемо, что дѣланіе наше знайде оу нихъ цинри и ревнш подмогш, и что какъ оучителѣ такъ и начальники школьныхъ заведеній, понимаючи повинности свои оумѣтно и обывательски, вѣдѣтъ споквати оустановы Рады въ томъ дѣсѣ, что оживлюе и творитъ, а не въ спосѣбъ позорной задам, что веде до оумысловон смерти.

Не танимо передъ собою, что наша праца поубчена съ великими трѣдностями, во встѣпаемо на поле, котрѣ або довго лежало оологомѣ або вѣло зрѣлнцѣмъ зарѣвно сѣмныхъ какъ и невѣзничныхъ досвѣдченій. Если за-дала того нашій чинности не вѣдѣтъ такъ скоро напередъ постѣпати, если не поведатъ ся ода разѣ ожиданій ооци, въ око вѣочий: то лишь за-дала того, что вѣковій ошывки и вины не дають ся въ однѣмъ дни оуспѣднѣти, понеже одрожденіе цѣлои системы всенародного воспитанія може вѣти лишь послѣдкомъ недостающои праць довгихъ лѣтъ або навѣтъ цѣлого поколѣня. Свѣданій впрочеми средствъ, которыми розпорадѣже Рада школьна, а которіи лишь въ часточѣ заснокоти могѣтъ нагаш потреби, станѣтъ не разѣ недѣпертою перепонюю въ розвою потребнои чинности. Видачи однакѣ здоровіи силы нашего овѣства, маемо надѣю, что край, который важалъ такъ горячо институтѣи входачон въ жизнь съ нынѣшнимъ днемъ, привѣгне къ намъ съ подмоговъ на каждомъ крокѣ и при каждой трѣдности, что передъ лицемъ сей спасительной цѣли, т. е. просвѣты, не лише замѣвкнѣтъ домови незгоды межн повратнымн народамн и вызнанамн, но скорше все обывателѣ полдчатъ къ той цѣли силы свои всѣльно.

Jeżeli każdy mieszkaniec kraju poczuje się do obowiązku współdziałania w tej najżywniejszej sprawie publicznej, jeżeli się będzie przyczyniał do tego, aby ożywcze światło wiedzy, zgodne z duchem religii i moralności, przedzierło się w każdy zakątek kraju, pod strzechę każdej lepianki; jeżeli mianowicie przewielebne duchowieństwo nasze, autonomiczne władze powiatowe i światli obywatele sprawę oświaty narodowej z należą gorliwością wezmą sobie do serca; natenczas śmiało będziemy mogli oczekiwać dobroczynnych skutków tej wzajemnej pracy.

Oby na nią spłynęły łaska i błogosławieństwo Najwyższego!

Dan we Lwowie dnia 24. stycznia 1868.

Agenor hr. Goluchowski.

Edward Gniewosz	Ksiądz Dr. Łukasz Solecki.
Dr. Ambrozy Janowski.	Ksiądz Bazyl Ilnicki.
Stanisław Olszewski.	Oktaw Pietruski.
	Juliusz Starkel.
	Hipolit Seredyński.
	Dr. Antoni Małcki.
	Zygmunt Sawczyński.

Если каждый житель краю почёт в софт ововазокъ прати всѣмъ сдѣлать въ той найживотнѣйшій всенародной справѣ, если вѣде сѣ причинати до того, авы оживляюще светло вѣжи, вѣ згодѣ съ дѣхомъ религии и моральности, прудерало сѣ въ каждый закѣтокъ краю, подѣ стрѣхѣ каждой хатники; если именно преподовне дѣховенство наше, автономичной повѣтовѣ власти и честной обыватель: возьмѣтъ прилѣжно до сердца справѣ просвѣты народной: на тотѣ часѣ вѣдемъ могомъ смѣломъ ождати овоцей той взаимной прайцѣ.

Копы на ню спывала ласка и благословенство Высшнего!

Львѣвъ, 24. Стѣна 1868.

Агеноръ гр. Солуховскій.

Едвардъ Лневошъ.	О. Др. Лѣка Голецкій.
Др. Амброзій Яновскій.	О. Василій Ільницькій.
Станиславъ Ольшевскій.	Октавъ Шетръскій.
	Юліушъ Старкель.
	Иполитъ Серединскій.
	Др. Антоній Малецкій.
	Гигисмидъ Гавчинскій.

Część urzędowa.

Dnia 18. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozestany został zeszyt V. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

- Nr. 8. Ustawa z 31. grudnia 1867 względem rozwiązania stosunku lenniczego co się tyczy lennictw w księstwie styryjskiem pierwotnie monarszych lub pierwotnie salzburskich tudzież prywatnych; ważna dla księstwa Styryi.
- Nr. 9. Ustawa z 31. grudnia 1867 względem rozwiązania stosunku lenniczego co się tyczy lennictw salzburskich nie objętych jeszcze ustawą z d. 17. grudnia 1862; ważna dla księstwa salzburskiego.
- Nr. 10. Ustawa z 14. stycznia 1868 względem udzielenia miastu Brodom wsparcia z funduszów państwa;
- Nr. 11. Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z d. 18. stycznia 1868 podające wiadomość o zniesieniu ustanowionego najwyższem postanowieniem z d. 2. marca 1867 oddziału policyi przy prezydium rady ministrów i ustanowieniu ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego jako najwyższej władzy do kierowania tu należącymi sprawami w królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa; ważne dla Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomerji z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szlaska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istrii, Gorycyi i Gradyski i miasta Tryestu z obwodem.

Część nieurzędowa.

W sekcjach komisji budżetowej wysadzonej z grona delegacji rady państwa odbywają się codziennie posiedzenia, ażeby obfity materiał przedłożony przez ministerstwo finansów przygotować jak najprędzej do sprawozdania przed pełnem zgromadzeniem komisji.

Sprawozdawca dla budżetu marynarki, zdaje się podług oświadczeń z jakimi dał się słyszeć, że jest tego zdania, iż suma położona w budżecie wojennym dla marynarki nie tylko nie jest za wysoką, lecz owszem ze względu na rozwój marynarki austriackiej powinna być jeszcze podwyższoną. Członkowie sekcji prawdopodobnie nie będą podzielać tego zdania. Na wszelki sposób jednakże nie powzięto jeszcze w tym względzie na ostatnich dwóch posiedzeniach żadnej uchwały, gdyż oba te posiedzenia z d. 27. i 28. b. m. miały na celu jedynie informację członków sekcji, a do właściwej dyskusji nad pojedynczymi pozycjami nie przyszło wcale.

Na posiedzeniu sekcji dla budżetu wojennego w d. 28. b. m. przekonał członków sekcji sprawozdawca dla budżetu armii lądowej, Dr. Demel, że porobił w tym rozległym i trudnym przedmiocie głębokie i wszechstronne studia, tak, iż można się spodziewać, że Dr. Demel będzie godnym na tem polu następcą dawniejszego sprawozdawcy Dr. Giskry, który słynął ze swych fachowych o tym przedmiocie wiadomości. Z pytań, które sprawozdawca zadawał obecnemu ministrowi wojny i jeneralnemu komisarzowi wojennemu Früh, można było poznać, że uważa zaprowadzenie oszczędności w kilku działach budżetu wojennego za potrzebne i możliwe. Obecni reprezentanci rządu byli tego zdania, że przy terażniejszej organizacji nie podobna wprowadzić większych oszczędności w potrzebach dla armii lądowej a to tem bardziej, że cyfra budżetu już i tak bardzo znacznie została zniżoną. Przyznawali jednak, że później, kiedy zamierzona organizacja będzie już przeprowadzoną, staną się także i pewne oszczędności możliwe.

Jeden z dzienników wiedeńskich donosił, że przewodniczący i sprawozdawcy sekcji komisji budżetowej delegacji rady państwa, postanowili zejść się z delegatami węgierskimi w celu porozumienia

się względem równoczesnego i jednolitego postępowania przy obradach wstępnych nad budżetem. „Neues Fremdenblatt“ prostuje o tyle tę wiadomość, że wprawdzie w łonie delegacji rady państwa była mowa o potrzebie takiego zbliżenia i porozumienia się, lecz że wykonanie tego zamiaru odłożono do tego czasu kiedy delegacja węgierska wybierze z łona swego komisję budżetową. Nastąpi to prawdopodobnie na najbliższem plenarnem posiedzeniu tejże delegacji, na którym mają się toczyć obrady nad formalnem traktowaniem przedłożonego przez rząd budżetu.

Z prywatnej korespondencji dowiaduje się „N. Fremdenblatt“, że profesor Greuter chory leżał na tyfoidalną gorączkę, że jednakże ma się już lepiej i prawdopodobnie przybędzie do Wiednia, żeby objąć swoje miejsce w delegacji, które teraz zastępuje Dr. Jäger.

W obec budżetu armii zajmują obie delegacje zupełnie różne stanowisko. Podczas kiedy węgierska delegacja dla zniżenia cyfr budżetu dąży do zasadniczych zmian w całym systemie, chciałyby delegacja rady państwa zaprowadzić jak można największe oszczędności przez zniżenie pojedynczych rubryk.

Delegacja węgierska z tego powodu odbędzie najbliższe posiedzenie dopiero we środę, albowiem przedłożenie rządowe musi być najprzód umówione na poufnem zgromadzeniu klubu, nim zostanie wniesione na obrady publiczne. Dają się już słyszeć głosy w delegacji za tem, żeby nie proponować żadnego zniżenia cyfr w budżecie wojskowym, lecz zamiast tego raczej starać się postawić pewne zasady, do których musiałaby się reforma administracji armii zastosować i podług których w ogóle budżet musiałby być ułożony.

Zdania cislitawskiej delegacji co do budżetu wojskowego już się ustaliły, a rezultatem i wyrazem tego jest właśnie wybór Dr. Demla na sprawozdawcę. Podczas kiedy lewica reprezentowana przez Rechbauera i Figulyego chciała pozwolić na zwyczajne wydatki tylko 60 milionów, wychodzi przeciwnie większość z tej zasady, że cyfry zwyczajnych wydatków o znaczną sumę zniżyć nie można. Do ustalenia tej zasady przyczynił się głównie minister Giskra, który przy każdej sposobności starał się przekonać delegatów, że od sumy 76 milionów, na zwyczajne przeznaczonej wydatki nie się odciągnąć nie da. Oddał on także do dyspozycji Dr. Demla bogaty materiał, który miał w tym przedmiocie przysposobiony i ofiarował się wspierać go swoimi wiadomościami prosząc go, aby najdalej do dni ośmiu swoje sprawozdanie wypracował.

Tem znaczniejszemu zniżeniu ulegnie za to suma przeznaczona na nadzwyczajne wydatki. Minister wojny żąda 31 milionów, ale prawdopodobnie zaledwie 12 milionów otrzyma. Z 27 milionów żądanych na karabiny odcyłcowe pozwolone będą zapewne ledwie 10, a nie ma ani mowy o tem, żeby przyjęto owe wielkie sumy proponowane na uzupełnienie uzbrojenia, budowy twierdz i t. d. Prawdopodobnie wszystkie te pozycje delegacja albo zupełnie wykreśli, albo na $\frac{1}{10}$ zredukuje. Nowy minister wojny sam przyznaje, że w razie gdyby pokój został nienaruszonym, mogłoby istotnie nastąpić nawet takie zniżenie sum na nadzwyczajne wydatki.

Księga czerwona, która ma być przedłożoną delegacyom, będzie zawierać oprócz oficjalnych dokumentów dyplomatycznych, także rozległy wstęp, w którym hr. Beust zamierza wyświecić całą politykę Austrii.

Członek parlamentu angielskiego Mr. Roebuck jako też „Morning Post“ zadają sobie nie mało pracy, aby rozprószyć obawę nowych zakłóceń zagrażających pokojowi Europy. „Morning Post“ ma tu głównie na myśli kwestję wschodnią i mniema, że nie ma weale powodu lękać się, aby taż kwestya nie została rozstrzygnięta gwałtownymi środkami. Europejczycy to głównie roztropności i wytrwałości lorda Stanleja, który zapobiegał zawsze wszelkim zrywom z Rosją przeciwko Turcyi, odwiódł Francję a w końcu i Prusy od zamiaru ustępowania w czemkolwiek polityce rosyjskiej. i tym sposobem Rosję tak odosobnił, że widziała się zmuszoną odłożyć na dłuższy czas zamiary swoje przeciwko niezawisłości Turcyi. Jeszcze dalej sięgała mowa p. Roebucka do wyborców w Sheffieldzie. Prosił, aby ufano jego wieloletniemu doświadczeniu politycznemu, aby się oddawano spokojnie swoim interesom, i aby wierzone, że w tej chwili ani Francya, ani Prusy, ani Rosya nie myślą o wojnie i myśleć o niej nie mogą. O Fenianach p. Roebuck mówił z pogardą; Irlandya nie ma powodu do zażaleń, albowiem obowiązują tam te same prawa, co w Anglii. Obowiązkiem jest rządu okazać się stałym, a spokój wkrótce przywrócony będzie.

W senacie francuskim przyjęta została, jak donosi telegram z Paryża, ustawa reorganizacji armii francuskiej. Jakkolwiek „Koeln. Ztg.“ twierdzi, że wszyscy prefekci donieśli ministrowi spraw wewnętrznych o niezadowolnieniu, wywołanem w całym kraju przez nowe ciężary nań włożone, zdaje się, że Francya niebawem oswoi się z instytucją, która jej stanowisko na zewnątrz ubezpiecza. Pomimo jednakże zaręczeń organów półrządowych i communiqué „Monitors“, którego autorem ma być sam Cesarz, że zbrojenia przedsiębrane przez ministrów wojny i marynarki są wynikiem jedynie doświadczeń przeszłości i bynajmniej nie noszą cechy zagrażającej pokojowi, nie przestaje prasa europejska przypisywać im znaczenia wojennego. Nawet Anglia zdaje się podejrzyc w tej mierze Francję, jak się to okazuje z oświadczenia jej ministra wojny p. Packingtona, że w obec ciągłych i niezwykłych zbrojeń stałego ładu, rząd Królowej Wiktorji także zmuszony będzie pomyśleć o odpowiednim zwiększeniu armii, by z tyłu za drugimi nie pozostać. Dzienniki też angielskie śledzą z wielką uwagą przygotowania wojenne Francji i szczegółowe podają o nich sprawozdania. I tak czytamy w jednym z najlepiej poinformowanych pism londyńskich:

„W ostatnich czasach wojenne przygotowania Francji rozciągnęły się i do sił morskich; w warsztatach okrętowych rządowych wielka czynność panuje. W tej chwili budują nie mniej jak 39 okrętów rozmaitej wielkości dla admiralicyi, zapewne wszystkie pancerne. Cztery z nich jest okrętów taranowych mieszanego systemu, to jest w połowie z drzewa, w połowie z żelaza. Jeden z tych taranów „Ocean“, mieć będzie 8 dział największego kalibru w baterji i 4 inne w dwóch wieżach. Tym samym systemem budują 4 korwety, z których każda mieć będzie po 2 działa z każdego boku i 4 działa w tyłuż wieżach nieruchomych. Te okręty będą stosunkowo małe z machinami wielkiej siły dla szybkości. Francya posiada dziś 348 parowców wojennych, a 116 żaglowych; dodawszy do tego 39 nowo budujących się, dochodzimy do cyfry 503 statków. Według ostatnich raportów, angielska flota morza śródziemnego otrzymała rozkaz zaopatrzyć się w zapasy wszelkie i być gotową do wypłynięcia na każdy

rozkaz. Mnóstwo oficerów zostających na urlopie otrzymało rozkaz powrotu, a wszystkie okręty z dalekich zagranicznych stacyi, bez których stacye obejść się mogły, otrzymały rozkaz wracania do kraju.

W innym zaś dzienniku znajdujemy następujące doniesienia z Paryża: „Termin kontraktów porobionych przez rząd francuski o uzbrojenia armii kończy się z dniem 1. lipca; dostawy więc wszystkie do czerwca muszą być porobione. Obliczają, że do czerwca armia francuska mieć będzie 800.000 karabinów, z których połowa nowych Chassepot, połowa przerobionych. Mówią, że przerobione mniej są dobre jak nowe; głównie oddają je jeździe, kirasyerowie gwardyi są już niemi uzbrojeni. Żandarmerya gwardyi, którą także temi karabinami uzbrojono, nie jest z nich zadowolniona; broń bowiem jest za ciężka, a nabijanie ani tak łatwe, ani tak szybkie, jak u Chassepot. W parku Meudon próbowano armatek małych nowego wynalazku; zdaje się, że oparte na tym samym systemie co dawniejsze, ciągle próbowane w tymże samym parku. Jakkolwiek użycie tych małych działek już zostało zatwierdzone i armia w razie potrzeby będzie w nie opatrzona, doświadczenia jednak w takiej prowadzą tajemnicy, że co najwięcej kilku generałów ma w nich udział. Zresztą artylerya była przedmiotem szczególnej staranności ze strony administracyi francuskiej, w Paryżu przekonani są, że artylerya ta jest nieskończenie wyższą od pruskiej, i że w przyszłej wojnie odegra główną rolę.“

W Paryżu mówią od kilku dni o memoryale który pan Lavalette przedłożył Cesarzowi usiłując w nim wykazać, że w obec teraźniejszego położenia Europy nie dla Francyi nie może być kozystniejszym jak ścisłe przymierze tegoż państwa z Prusami i Austryą, dla odosobnienia Rosyi. Pogłoski o mającem nastąpić zamianowaniu p. Lavalette na miejsce pana Moustier mają zresztą być bezzasadne; i zmiana ta już z tego powodu nie jest prawdopodobną, ponieważ obaj ci dyplomaci są związani najściślejszą przyjaźnią. Natomiast potwierdza się, że p. Benedetti ma być odwołany z Berlina (czemu jednak „Patrie“ zaprzecza); i ma otrzymać posadę posła francuskiego we Florencyi. Zmiana ta byłaby symptomem dwójakiego znaczenia: najprzód oznaczałaby przyjazne usposobienie panujące obecnie pomiędzy Paryżem a Berlinem, gdzie p. Benedetti nie jest lubiony; a powtórnie oznaką przywrócenia ściślejszych stosunków między Paryżem a Florencyą ponieważ pan Benedetti uchodzi za wielkiego przyjaciela jedności włoskiej.

Zbliżenie pomiędzy Francją i Włochami potwierdza i ta okoliczność, że Franeya uzalała się w Rzymie na usiłowania burbońskie którym nawet watykan zdaje się sprzyjać.

Zkąd stronnictwo burbońskie powzięło nowe nadzieje, o tem donoszą co następuje: Król Franciszek utrzymuje w Paryżu ajenta, niejakiego pana Canofari i jego to doniesienia miały te nadzieje podsycać. Pewna bliska krewna Cesarza Francuzów a zarazem i panującego domu badeńskiego, zaślubiona w Anglii, wracając niedawno z Włoch, była na obiedzie w Tuileryach. Mówiono tam o położeniu Włoch i Cesarz miał wspomnieć, że dla uratowania Włoch potrzeba koniecznie podzielić je na trzy części: Włochy północne, państwo kościelne i królestwo neapolitańskie. Na zapytanie zaś krewny czy jest już jaki pretendent do korony neapolitańskiej, czy Cesarz chciałby powierzyć ją komu ze swojej rodziny? odpowiedział Cesarz, że pretendentem jest Król Franciszek którego tylko potrzeba zawezwać.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych w d. 28. b. m. toczyła się debata nad projektem ustawy względem tymczasowej administracyi finansów.

Melana proponował, aby administracya tymczasowa była dozwolona na trzy miesiące a nie na miesiąc; sądzi, że w ciągu tego czasu ministerium będzie mogło wyrozumieć żądania kraju przez powszechne wybory.

Zwraca uwagę, że jeżeli izba zaraz zawotuje budżet, ministerium zyska potem 9 miesięcy czasu wolnego działania i da się tak przez stosunki zewnętrzne jak i przez fakta pociągnąć na drogę którą kraj iść nie chce. Nagania program finansowy i uznaje za potrzebne usunąć niepewność sytuacji przez odwołanie się do narodu. Oświadcza, że będzie głosił przeciw projektowi ustawy.

Menabrea odpowiedział, że nie chce teraz wdawać się w dyskusyę polityczną i nie przystaje na

proponowane trzy miesiące, ponieważ nagląca jest rzeczą aby izba zajęła się ustawami finansowymi, które mają Włochom przywrócić kredyt. Do uratowania kraju od większych nieszczęść, które mu zagrażają, trzy miesiące na nie się nie przydadzą, owszem zaszkodzą wiele przez przerwanie prac parlamentarnych.

Menabrea wzywa izbę, aby przystąpiła do rozwiązania ważnych kwestyi, które jej będą przedłożone i aby znowu przystąpiła do porządnej obrady nad budżetem. Co do wotum politycznego rzekł, że izba będzie miała sposobność wypowiedzieć swoje zdanie co do kilku naglących ustaw finansowych.

Crispi popiera wniosek Melany i czyni uwagi nad ugrupowaniem stronnictw w izbie.

Bertolani przemawia przeciw wnioskowi Melany. Na tem skończyła się debata.

Projekt ustawy względem prowizorycznej ustawy finansowej na jeden miesiąc przyjęto 213 głosami przeciw 111.

Minister Broglio cofnął projekt ustawy o puncerunku.

„Diritto“ podaje znowu niepokojące wiadomości z Rzymu. Korespondenci jego donoszą, że wiele młodzieży rzymskiej tajemnie wydała się z miasta. W teatrze Apollina w jednej z łóż pierwszego piętra miano znaleźć wielką bombę Orsiniego.

W izbie hiszpańskiej jak już donoszono, marszałek Narvaez miał mowę w dn. 21. b. m. dla podziękowania izbie w imieniu rządu za przyzwolenie sum potrzebnych na przerobienie broni ognistej ręcznej. Przy tej sposobności bronił on Królowę Izabelę, siebie i innych ministrów przeciw zarzutom o nieprzychylnie dla konstytucyi usposobienie. Najważniejsze ustępy tej mowy opiewały następująco: „Broń, na której przerobienie pozwoliliście, będzie użyta na obronę Królowej, jej tronu i naszych instytucyi politycznych. Chociaż najniesprawiedliwiej naganiają nas jako ludzi wstecznych i reakcyonistów, przecież wszyscy ministrowie byli zawsze i są prawdziwymi i szczerymi zwolennikami systemu konstytucyjnego. Wszystko cośmy uczynili na obronę Królowej i jej tronu, zmierzało ostatecznie do obrony naszych instytucyi. Pewni jesteśmy lojalności Królowej, pewni jesteśmy, że nigdy nie złamię swojej przysięgi, równie jak naszym jest obowiązkiem odsuwać od jej tronu wszelkie wstrząśnienia. Sami jesteśmy odpowiedzialni za nasze czyny i za błędy, które możemy popełnić. Królowa, której zamiary są prawe, chce, abyśmy jednocześnie bronili i tronu i konstytucyi.“

Słowa te marszałka wypowiedziane były zapewne pod wpływem świeżo odebranych wiadomości o zagrażającym powstaniu Karlistów w Arragonii i Kastylii.

W kongresie Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, jak donoszą z Nowego Yorku pod dn. 9. b. m. Ward przemawiał o sprawie Fenyana; odczytał pismo niejakiego Fitz-Geralda, który będąc rodowitym Irlandczykiem a naturalizowanym Amerykaninem, udał się niedawno do Irlandyi dla odwiedzenia swoich krewnych i został aresztowany, a pomimo iż miał listy polecające do posła amerykańskiego, że się z nim obchodzono i wypuszczono go dopiero, gdy przyrzekł, że natychmiast Irlandyę opuści. W dalszym toku mowy Mr. Ward wykazywał z oburzeniem, że już niepodobna znosić dłużej nadużycia rządu angielskiego względem podanych Stanów Zjednoczonych. Przed półwiekiem, gdy Ameryka była jeszcze słabą, musiała znosić podobne upokorzenia, ale dziś, gdy się stała pierwszorzędnym mocarstwem, kongres nie powinien pozwalać, aby kraj cały obrażano. „Biliśmy Anglików, gdy kraj nasz był w dzieciństwie, biliśmy ich w porze jego rozwoju, pobijmyż ich gdy jesteśmy w sile wieku męskiego, a klęska ta będzie może dostateczną.“ Izba przekazała tę sprawę komitetowi do spraw zagranicznych z poleceniem spiesznego zdania sprawy.

Kronika.

(Jedynasty odczyt popularny) na dochód funduszu wdów i sierót po członkach stowarzyszenia wzajemnej pomocy rękodzielników mieszczan lwowskich odbędzie się w niedzielę dnia 2go lutego 1868 o godzinie 4tej po południu w sali ratuszowej. Pan Karol Maszkowski, zastępca profesora przy akademii technicznej wykładac będzie o symbolice ręki ludzkiej.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny przeciw straży skarbowej. Dnia 29go b. m. stawali przed

sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Hoenigsmana.) Salomon Deutscher, handlarz zboża, 31 lat, ojciec 4 dzieci, izraelita, Józef Schuster, szewc i właściciel domu, 49 l. ojciec 2 dzieci, izraelita, i Michał Halpern, właściciel domu i handlarz skór, 28 l., żonaty, izraelita, nakoniec Simele Rapaport, handlarz sukna, 70 l. ojciec 5 dzieci; wszyscy z Krystynopola. — W lipcu 1866 dwóch dozorców od straży finansowej odbywało rewizyę u Deutschera, poszlakowanego o przemykanie tytoniu rosyjskiego. Powstał z tego powodu w domu Deutschera hadas, na który przybiegł Schuster ze swymi czeladnikami, wszyscy uzbrojeni w laski. Wówczas Deutscher chwycił nóż i groził nim jednemu z strażników, gdy tymczasem nadbiegł Halpern i uderzył strażnika drewnem tak, że tenże upadł na ziemię. Wówczas Deutscher i Schuster wysypali tytoń przemycony i strażnicy ledwo cokolwiek z niego zebrać zdołali. Oskarżeni wypierają się wszystkiego. Sąd uwołał Rapaporta obwinionego tylko o obrazę straży, z powodu przedawnienia, pozostałych zaś skazał każdego na 6 miesięcy więzienia z postelą w każdym tygodniu — ci zaś zapowiedzieli rekurs.

Lwów, 31. stycznia.

(Teatr). Przedwczorajsze przedstawienie na dochód p. Szymańskiego stanowi punkt nieco wydatniejszy w bieżącej dość jednostajnie od jakiegoś czasu kronice teatralnej, chociaż i ta wydatność nie tyle iść może na rachunek samego utworu, który odegrano, ile raczej na karb faktu przedstawienia jego. Poznaliśmy tego wieczora utwór młodego pisarza, poświęcającego się wyłącznie dramaturgii, mianowicie 5 aktową komedyę salonową p. Witolda Dumina Borkowskiego: „Stosunki rodzinne“. O ile nam wiadomo, jest to dopiero drugi utwór jego, i popełniłbyśmy niesprawiedliwość, gdybyśmy odmawiali mu wszelkich zalet. Owszem możemy uniknąć podobnego zarzutu nawet bez uciekania się do względności krytyki dla początkującego pisarza. Kto zna pierwszy utwór p. Witolda Borkowskiego, dramat: „Klementyna Sobieska“, któremu najwzględniejsza nawet krytyka nie mogła przyznać innej zalety, prócz „dyplomatycznego stylu“ — ten niezaprzeczy, że między nim a przedstawioną teraz komedyą zachodzi wielka różnica na korzyść autora. Już to jedno, że świadczy ona o rzeczywistym talencie autora, znaczy bardzo wiele. Ale przypatrzmy się bliżej temu utworowi.

Osnowa tej komedyi, chociaż nazwa ta nie zupełnie jest stosowna, da się streścić w ogólności w kilku słowach; przedstawia ona walkę szlachetnego ubóstwa z przewrotną zamożnością, szczerości z obłudą, enoty z szalbierstwem, i to połączonych z sobą węzłami pokrewieństwa. Temat to wprawdzie nie nowy, a nawet w najnowszych czasach znacznie wyzyskany (dość wspomnąć takie utwory dramatyczne, jak „Szlachectwo duszy“, — „Majątek albo imię“ — „Dla miłego grosza“); ale zawsze jeszcze dość wydatny i wdzięczny w rękę dobrego artysty. I pan Borkowski wywiązał się wprawdzie nie po mistrzowsku, ale przecież weale zrzęcznie i chlubiście z tego założenia. Jest w komedyi dość prawdy i życia, jest interes i efekt sceniczny, jest zresztą dowcip i dość gładki dyalog — a więc prawie wszystkie głównejsze zalety utworu dramatycznego. Ale — są niestety także i wady, i to dość liczne i znaczne, których wytknięcie tem potrzebniejsze jest młodymu pisarzowi, ażeby mógł się ich ustrzedz w dalszych swoich pracach. To musi krytyka uważać już niejako za obowiązek sumienia.

Owoż powtarzamy, że są wady liczne, a najgłówniejszą między niemi jest ta, że utworowi temu zbywa na głębszym pomysle a oraz na dramatycznej konsekwencyi i całości obrazu. Wszystkie sceny w nim są jakby przypadkowe i luźne; akcja nie rozwija się dość loicznie; konieczność nie wypływa z sytuacji, lecz ogranicza się na pluskających po wierzechu dowcipach i ucinkach, a z końcem trzeciego aktu to już nawet gubi się weale i przechodzi całkiem niespodzianie w patos dramatyczny, które właściwie nie ma żadnego związku z założeniem komedyi. Nie mała też wada jest zdaniem naszym to, że autor stawiając na przeciw siebie dwie ostateczności jednej rodziny z wyraźnym zamiarem ich pojednania, nie utworzył pomiędzy niemi w samejże rodzinie takiego łącznika, któryby nie z kaprysu i dziwactwa, jak książę Modzerski, ani też z nieumotywowanej psychologicznie czułości, jak hrabianka Emma, lecz z przekonania i popędu szlachetności pośredniczył w dziele pojednania. Taka postać, zwłaszcza po stronie herbowej, mogła znacznie podnieść ten utwór i byłaby nierównie stosowniejszą, niż pośrednik obey w osobie doktora Wrotnowskiego, na którego barki złożył autor całą prawie akcyę tego komedyo-dramatu familijnego. Nakoniec przyniesienie do tej waśni domowej weale niepotrzebnej intrygi zbrodniczej adwokata Szarańskiego, i puszczenie jej nadto bezkarnie z krzywdą człowieka niewinnego, — bardzo wiele zaszkoziło całemu utworowi.

Co do gry artystów zdaje nam się, że autor zaliczyć się nie może; wszyscy grali dobrze, ale do odznaczenia się nie wiele było sposobności, gdyż jak powiedzieliśmy, rzecz cała za nadto lekko i urywkowo jest przeprowadzona, a tem samem i charakterem brak wyraźniejszych konturów. Podobał się zresztą najwięcej: p. Wilkowszewski w roli niedowarzonego paniecia i żokieja; pani Nowakowska, p. Szymański i państwo Linkowscy; najniewdzięczniejszą rolę starego księcia pedogrzysty miał p. Królikowski; p. Nowakowski odegrał rolę Szarańskiego bez należytej werwy.

W końcu możemy dodać, że publiczność licznie zebrała przyjęła bardzo życzliwie tę sztukę i wywoływała nawet autora, po którym się spodziewamy, że zechce odplacać tę sympatyę coraz lepszymi utworami. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 30. stycznia. Na tutejszej giełdzie płacono pszenicę korzec 136 fl efekt. z dosypem do 170 fl 13 zhr. 30 c. Kukurudzę korzec, 160 fl eff. z dosypem do 170 fl. 6 zhr. 30 c.

W pierwszej połowie stycznia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

Table with columns: Miejsce targu (Bóbrca, Żurawno, Drohobycz, Suroch, Zaleszczyki), waluta austriacka, and various grain types like pszenica, żyta, jęczmienia, etc.

(Dochody z sprzedaży tytoniu.) „Austria“ podaje następujące szczegóły o dochodach z sprzedaży tytoniu w trzech pierwszych kwartałach 1867 r.:

otrzymamy sumę 39,978.135 zhr. to jest o 3,028.048 zhr. albo o 8.2 pre. więcej niż w roku poprzednim. Obliczono, że w pierwszych trzech kwartałach 1867 roku sprzedano cygar z fabryk krajowych o 40,399.738 sztuk więcej niż w tym samym okresie poprzedniego roku.

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 30. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu, sejm na wniosek posłów z Buccari uchwalił wysłać deputację do Cesarza z prośbą o ulaskawienie liczących tamczynych zbiegów od rekrutacji.

Paryż, 29. stycznia wieczór. „Monitor wieczorny“ przypominając mowę lorda Stanleja na uroczystości w Bristolu, rozprawy parlamentu włoskiego, dobre stosunki między Austrią i Prusami, wykazuje powszechne usposobienie pokojowe państw europejskich, i mówi, że przy obecnym stanie oświaty pokój jest dla wszystkich rządów i ludów równocześnie interesem jak i obowiązkiem.

Florenca, 29. stycznia. Na posiedzeniu izby wczoraj toczyły się obrady nad budżetem rozchodów. Minister spraw wewnętrznych rzekł, iż przygotowany jest projekt ustawy o reformie gwardii narodowej i że przystępuje do wniosku względem podwyższenia wsparcia dla wychodźców rzymskich, których liczba wynosi do 3000.

Neapol, 29. stycznia. Wczoraj obsunięte się pagórka panującego nad dzielnicą miasta tutejszego Lucia, wielką zrzuciło szkodę, trzy domy zawały się. Liczba ofiar nieznaczną.

Warszawa, 29. stycznia. Na uniwersytecie tutejszym odbył się w obecności kilku reprezentantów rządu pierwszy odczyt historii rosyjskiej po rosyjsku. Wkrótce mają być obsadzone katedry literatury rosyjskiej i słowiańskiej.

Petersburg, 29. stycznia. „Nowaja Wremia“, dziennik nowo wychodzący w Petersburgu, donosi, że wszystkie okręty wojenne rosyjskie, zdolne do służby, mają być przygotowane do ekspedycji za granicę, dalej że W. Książę Konstanty ma udać się z całą eskadrą na brzegi Grecji dla odwiedzenia swojej córki, i że w miej-

see kontradmirała Bertakowa szefem eskadry rosyjskiej wodach greckich mianowany został kontradmirał Popow

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. stycznia. Hotel George: PP. Hr. Tarnowski Jan, z Chorzelowa. Raciborski Alex., z Czernelicy. Hotel europejski: Łączyński Izyd., z Batiatyez. — Szolajski Adam, z Rzepnik biskupich. Hotel Langa: Krainer Gust., c. k. pułk. Brondre, c. k. porucznik, Zielkiewicz Alf., c. k. porucznik i Hegedüs Eng., c. k. porucznik, z Żółkwi. — Puzyna Jul., c. k. porucznik z Narola. Hotel angielski: Hr. Stadnicki Jan, z Wielkiej wsi — Borman Jan, z Masłomęcza — Lang Bron., z Wolicy. Hotel Krakowski: Zakrzewski Adam, z Rabki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. stycznia. PP. Chajęcki Jan, do Czerniowiec. — Groński Alex., do Danileza. — Korytowski Franc., do Kont. — Morawski Włod., do Rożniowa. — Rakowski Adolf, do Starej wsi. — Rakowski Jan, do Polski. — Ustrzycki Włod., do Czеляcz. — Hr. Rzewuski Wiktor, do Słowicy. — Zagórski Jul. Ant., do Lipowic. — Świątkiewicz Jul., do Potylicz.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie.) „Kasper Karliński“ dramat historyczny w 3 aktach. Jutro (przedst. niem.) „Ursprung des Hauses Rothschild“, wielki obraz dramatyczny w 3 oddziałach a 7 obrazach; po raz pierwszy. Na dochód p. Anny Fr. Klein.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Table with columns: Dnia 30. stycznia, placą, żądają, and various financial instruments like Akcje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akcje kolei lwowsko-czerniowieckiej, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: Dnia 28. stycznia 1868, 1. Bieg publiczny, A. Państwa, and various loan and bond details.

Table with columns: plen, towar, and various loan and bond details like Przeż. do wyl. z r. 1866 po 500 zł., Przeż. do wyl. z r. 1866 po 100 zł., etc.

Table with columns: 2. Akcje, and various bank and stock prices like Banku narodowego, list. kred. dla handlu, etc.

Table with columns: 3. Listy zastawne, 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa, 5. Losy, and various financial instrument prices.

Table with columns: plen, towar, and various bank and stock prices like Tow. żegl. par. na Dunaju, Pez. Trye, etc.

Table with columns: Wekslę, (Na 3 miesiące), and various exchange rates for Amsterdam, Augsburg, Berlin, etc.

Table with columns: Kurs złota, and various gold and silver prices like Dukaty ces. men., Korona, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table with columns: Dnia 30. stycznia, and telegraphic exchange rates for various locations like 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, etc.

DZIENNIK UBZĘDOWY.

(192) Edykt. (2) Nro. 5912. Ze strony c. k. sądu pow. m. del. ogłasza się publiczny przymusowy przetarg sumy 226 zhr. 97 kr. w. a., Feśce Korzeniowskiej a względnie jej spadkobiercom Hrynkowi, Harasymowi, Taćce i Iwanowi Korzeniowskim tytułem spadku po s. p. Jacku Korzeniowskim od Jana Pietruszewskiego się należącej, na pokrycie kosztów sporu w kwocie 13 zhr. 24 kr., kosztów komisyjnych 12 zhr. 15 kr., kosztów egzekucyjnych 1 zhr. 67 kr., 2 zhr. 15 kr., 5 zhr. 6 kr., 2 zhr. 31 kr., 3 zhr. 30 kr., 5 zhr. 87 kr., tudzież dalszych kosztów egzekucyjnych w drodze dalszego wykonania prawomocnego orzeczenia pro-wizoryalnego z dnia 18. października 1861 l. 3346, jako to kosztów terażniejszego podania o tę egze-

kucję w kwocie 9 zhr. 49 kr. w. a. umiarkowanej, na rzecz p. Alexandra Swieżawskiego i termin do tego przetargu wyznacza się na dzień 24. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem, na którym ta suma za lub wyżej tejże wartości, zaś na dzień 12. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem, na którym i niżej wartości najwięcej dającym za gotowe pieniądze sprzedaną zostanie. Z c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego. Złoczów, dnia 19. października 1867.

(183) Edykt. (3) Nro. 13476. C. k. sąd obwodowy w Samborze wzywa w skutek prośby Maurycego Koliszera de pr.

3. czerwca 1867 do l. 5850 wszystkich tych, którzyby następujące dokumenta, jako to: 1) skrypt przez Józefa Starke na rzecz Amalii Herdliczkowej na 7780 zhr. m. k. dnia 1. maja 1837 zeznany; 2) oświadczenie Alojzyi Starke z 8. lutego 1841 względem tej samej sumy wydane; 3) cesję tej sumy przez Amalię Herdliczkową na rzecz Adama Heym dnia 24. listopada 1841 wy-stawioną — posiadali, ażeby te dokumenta tem pewniej w prze-ciągu roku sądowi przedłożyli, ile że w razie prze-ciwnym takowe umorzone zostaną. Z rady c. k. sądu obwodowego. Sambor, dnia 31. grudnia 1867.

(224)

Kundmachung

(3)

Nr. 82709. Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 20. December 1867 allergnädigst zu genehmigen geruht, daß die Landesumlagen für das Jahr 1868, vorbehaltlich der seinerzeitigen verfassungsmässigen Feststellung, einstweilen in dem für das Verwaltungsjahr 1867 festgesetzten Ausmaße provisorisch ausgeschrieben werden.

Was in Folge Erlases des hohen Ministeriums des Innern vom 21. December 1867 Z. 5677-M. J. mit dem Bemerkten zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die Einhebung des Landesfondszuschlags mit 15 kr., d. i. Fünfzehn Kreuzer öst. W. von jedem Gulden der directen Steuern, mit Einschluß des Drittelzuschlags, auf Grundlage der diesfalls bestehenden Vorschriften und auf die bisherige Art unter Einem verfügt wird.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 14. Jänner 1868.

Obwieszczenie

L. 82709 Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyzszym postanowieniem z dnia 20. grudnia 1867 r. najmilosciwiej zezwolic, zebym dodatki krajowe na rok 1868., z zastrzezeniem pozniejszego stanowczego oznaczenia w drodze konstytucyjnej, tymczasowo w kwotach na rok 1867. ustanowionych rozpisane zostaly.

Co w skutek dekretu wys. c. k. ministerstwa spraw wewnetrznych z dnia 21. grudnia 1867 r. do liczby 5677 M. S. W. z tym dodatkiem do powszechnej wiadomosci sie podaje, ze pobor dodatku na potrzeby krajowe w kwocie 15 cent., t. j. pietnaście centow od kazdego zlotego austriackiego podatkow stalych, wraz z dodatkiem jednej trzeciej czesci, na podstawie istniejacych przepisow i w zwykly sposob jednoczesnie sie nakazuje.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 14. stycznia 1868.

(199)

Kundmachung.

(3)

Nr. 106. Wegen Verpachtung der Landesstraßen Weg- und Brückenmaut in Niezwicka nach der II. Tarifklasse mit zwei Einhebungspuncten, wird die Offertverhandlung bis zum inclusive 10ten Februar 1868 hiemit ausgeschrieben.

Die Verpachtung geschieht für die Zeit vom 16 Februar 1868 bis Ende December 1868.

Der Anrufpreis für die besagte Pachtdauer beträgt 1236 fl. 12 kr. Ein Tausend Zweihundert fünfzig Gulden 12 kr. österr. Währ., wovon 10% als Badium zu erlegen sind.

Die Licitationsbedingungen sind im Allgemeinen die nämlichen wie bei den Verpachtungen der Mercantil- und Kaufmannschaften und können in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem hierortigen k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Die Eröffnung der Offerten wird am 11. Februar 1. J. um 11. Uhr Vormittags vorgenommen.

Vom k. k. Bezirksamte.
Horodenka, am 20. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 106. W celu wydzierzwienia myta drogowego i mostowego na stacyi w Niezwickach podlug II. klasy taryfowej, wypisuje sie pertraktacya zapomoga ofert do 10. lutego r. b.

Wspomniane myto wydzierzwia sie na czas od 16. lutego do 31. grudnia 1868.

Cena fiskalna za ten czas dzierzawy wynosi 1236 zł. 12 kr., to jest Tysiac dwieście pięćdziesiąt sześć zł. 12 kr. w. a., a wadium 10 odsetek od tej sumy.

Ogólne warunki licytacyjne są te same, jak przy wydzierzwieniu rządowych stacyi mytowych, i przejrane być mogą tak jak szczegółowe warunki w c. k. urzędzie powiatowym Horodenskim.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 11go lutego 1868 o godzinie 11tej zrana.

Z c. k. urzędu powiatowego.
Horodenka, dnia 20. stycznia 1868.

(225)

Edict.

(3)

Nr. 6123 ex 1867. Vom k. k. städt. belegten Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt Lemberg wird kundgemacht, daß über den Johann Breitwieser Grundwirth von Groß-Holosko die Curatel wegen Verschwendung verhängt, und demselben Benjamin Greschel, Grundwirth von Groß-Holosko zum Curator bestellt wurde.

Lemberg, am 28. December 1867.

(203)

Edykt.

(3)

L. 203. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Władysława Żaklika zawiadamia w celu doręczenia tutajszego sądowej uchwały z dnia 31go października l. 12836 w sprawie p. Dra. Karola Hilbrihta o zapłacenie 3000 franków z p. n., mocą której tymczasowe zabezpieczenie tejże sumy wekslowej dozwolone zostało; na kuratora p. adwokata Dra. Waygarta na zastępcę zaś p. adwokata Dra. Mochnackiego zamianowano.

Przemyśl, dnia 16. stycznia 1868.

Edict. (3)

Nr. 15334. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird allgemein bekannt gegeben, es werden zur Vornahme der mit Beschluß des k. k. Wiener Landesgerichtes vom 22. October 1867 Z. 55244 zur Vereinerung der Forderung der ersten österreichischen Sparcasse wider Fr. Olimpia Gräfin Bobrowska von 49.224 fl. 35 kr. öst. W. j. R. G. bewilligten executiven Feilbietung der, der Fr. Olimpia Gräfin Bobrowska gehörigen Güter Radomyśl, Parłyń, Ruda górna, Ruda dolna und Duleza im Tarnower Kreise zwei Termine, und zwar am 24. März und 29. April 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt und diese executive Feilbietung unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden, nämlich:

1. Die Güter Radomyśl sammt Utin, Ruda górna, Ruda dolna, Duleza und Parłyń werden um den gerichtl. erhobenen Schätzungswert von 272.056 fl. 72½ kr. öst. W. ausgerufen und bei der ersten und zweiten Feilbietung nicht unter diesem Schätzungswert hintangegeben.

2. Der Verkauf geschieht sammt allen mit dem Besitze der Realität verbundenen Rechten mit Ausnahme der bereits ermittelten Ubarialentschädigung, und zwar in Pausch und Bogen, ohne irgend eine Haftung für eine gewisse Eigenschaft oder ein gewisses Ausmaß.

3. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes 10% des Schätzungswertes im Baaten, oder in Staatsobligationen, in Pfandbriefen der Nationalbank oder des galizisch-ständischen Creditsvereines nach dem letzten in der Wiener Zeitung amtlich notirten Kurswert als Badium zu erlegen. Die Execution führende Anstalt ist jedoch von dem Erlage eines Badiums befreit.

4. Der Ersteher ist verpflichtet sich binnen 30 Tagen nach Zustellung des, den Feilbietungsact genehmigenden gerichtlichen Bescheides vor Gericht auszuweisen, daß er die Forderung der Executionsführerin, insofern diese Forderung in dem Meistbote ihre Deckung findet, befriedigt, oder daß er sich mit dieser Gläubigerin wegen Belassung ihrer Darlehensforderung geeinigt habe.

5. Die Lastenposten Dom. 7, p. 104, n. 3 on., pag. 104, n. 4 on., Dom. 100, p. 281, n. 12 on., Dom. 144, p. 430, n. 88 on., Dom. 167, p. 239, n. 110 on., p. 240, n. 113 on., Dom. 7, p. 107, n. 4 on. und Dom. 100, p. 311, n. 8 on. bleiben unberührt und es ist der Ersteher gehalten, selbe ohne alle Entschädigung oder Abschlag aus dem Kaufschillinge auf sich zu nehmen.

6. Sobald der Ersteher die Bedingung Absatz erfüllt hat, wird ihm die erstandene Realität in den körperlichen Besitz übergeben, oder im Falle der nicht erfolgten diesfälligen Anmeldung mit dem Tage der erfolgten Ausweisung über die Erfüllung der Bestimmungen des 5. Absatzes als übergeben angesehen.

7. Der noch verbleibende Restbetrag des Kaufpreises, von welchem das baar erlegte Badium abgerechnet wird, ist vom Tage der wirklichen oder angenommenen körperlichen Uebernahme des Gutes mit 5% zu verzinsen und den Kaufschillingrest binnen 30 Tagen nach Rechtskraft der Zahlungsordnung entweder bei Gericht zu erlegen, oder nach der bezüglichen Anweisung des Gerichtes zu bezahlen. Von dem Zeitpunkte der Uebernahme des körperlichen Besitzes übergehen zugleich auf den Ersteher alle mit dem Besitze verbundenen Nutzungen, sowie auch alle diesfälligen öffentlichen Lasten, sowie auch jede Gefahr.

8. Die im 4. und 5. Absätze nicht ausdrücklich erwähnten, auf dem erkauften Gute haftenden Forderungen, welche wegen nicht eingetretener Fälligkeit und verweigerter Annahme vor eingetretener Fälligkeit nicht zur Rückzahlung kommen können, hat der Ersteher, insofern sie durch den Meistbot gedeckt sind, nach Anweisung des Gerichtes in seine Zahlungspflicht zu übernehmen. Es steht dem Ersteher jedoch frei, sich hinsichtlich des besagten Kaufschillingrestes mit den Hypothekargläubigern in das Einverständnis zu setzen.

9. Die Einantwortung und landtäfelliche Uebertragung des Eigenthums des erstandenen Gutes an den Ersteher erfolgt erst nach ausgewiesener Erfüllung der im Absätze 4, 5 und 6 enthaltenen Bestimmungen.

10. Die Kosten der Einverleibung, insbesondere die Uebertragungsgebühr, hat der Ersteher aus Eigenem zu bestreiten.

11. Wird auch nur eine dieser Bedingungen nicht erfüllt, so steht es der Executionsführerin, dem Executen sowie auch jedem Saßgläubiger frei, die Realität auf Gefahr und Kosten des Ersteheres auch bei einer einzigen Feilbietung und selbst unter dem Schätzungswert wieder versteigern zu lassen, in welchem Falle das erlegte Badium sowie die weiters geschenehen Zahlungen zur Sicherheit für die dem Ersteher obliegende Haftung zu dienen haben, und ihm nur dann und in dem Maße zurückgestellt werden, als sich bei der Wiederversteigerung keine Haftung und Ersatzpflicht herausstellt.

12. Der Schätzungssact dieser Güter, der Landtafelauszug und die Beschreibung der herrschaftlichen Gebäude können in der h. g. Registratur und an den Feilbietungsterminen bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Für den Fall, daß die besagten Güter in den festgesetzten zwei Terminen wenigstens um den Schätzungswert nicht hintangegeben würden, wird zur Verneh-

mung der Hypothekargläubiger wegen Feststellung der erleichternden Licitationsbedingungen eine Tagfahrt auf den 30. April 1868 um 4 Uhr Nachmittags mit dem Anhange festgesetzt, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden gezählt werden würden.

Von dieser Feilbietung werden beide Streittheile, die ihrem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, ferner diejenigen Gläubiger, welche nach dem 17. September 1867 an die Landtafel gelangen sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid aus wech' immer für einer Ursache gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, mittelst dieses Edictes und den bestellten Curator Frn. Advocaten Dr. Kaczowski mit Substitution des Frn. Advocaten Dr. Hohorski verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 31. December 1867.

(201)

Edykt.

(3)

Nr. 3508. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Wandę Wilczkowską, że pani Malwina Trzecińska zamężna Łazowska i p. Władysław Kachel właściciu Bilewicz dnia 5go listopada 1867 do l. 3508 pozwow o orzeczenie, że realność pod Nr. 23 w Jaworowie w drodze licytacyi sprzedana być ma, wniosli, i że do rozprawy ustnej termin na 5. kwietnia 1868 o godzinie 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Wandy Wilczkowskiej nie wiadome jest, przeto c. k. sąd powiatowy celem zastępowania jej, a w razie jej śmierci jej spadkobierców i prawonabywców p. Jana Kulińskiego mieszkańca w Jaworowie, kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony przeprowadzony będzie.

Zaleca się niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyznaczonym czasie albo sama stanęła, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie obrała i o tem sądowi doniosła, gdyż w razie przeciwnym wszelkie skutki zaniedbania sama sobie przypisać musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.
Jaworów, dnia 31. grudnia 1867.

(205)

Edict.

(3)

Nr. 4328. In Folge Ansuchens des k. k. Bezirksgerichtes zu Nadworna ddo. 26. November 1867 Nr. 2045 wird die executive Feilbietung der zu Olzhanica sub CNr. 1 gelegenen, dem Anton Lachowicz gehörigen Realität zur Einbringung von 184 fl. 76 kr. öst. W. e majori 630 fl. öst. W. esc. zu Gunsten des Leib Selzer als Gestonars der Eheleute Johann und Philippine Wierzbicki am 29. April 1868, dann am 29. Mai 1868 und am 30. Juni 1868 stets um 10 Uhr Früh hier bei Gericht abgehalten werden.

Diese Realität bildet keinen Tabularkörper, und wird an ihm zwei ersten Terminen nur über oder wenigstens um den Schätzungswert von 1500 fl. öst. Währ., am dritten Termine auch unter demselben verkauft werden.

Die Licitationsbedingungen, das Protokoll der executiven Beschreibung dieser Realität und deren Schätzungssact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hinsichtlich der Steuern aber kann die Auskunft bis 26. Jänner 1868 beim k. k. Steueramte in Gliniany nach diesem Tage aber beim k. k. Steueramte in Zloczów eingeholt werden.

Das der Licitations-Commission zu übergebende Badium beträgt 150 fl. öst. W. entweder im Baaren oder in der nach dem Tagescours zu berechnenden öffentlichen Obligationen.

Kauflustige wollen daher versehen mit dem obigen Badium zu dieser Licitation beim gefertigten Gerichte erscheinen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Gliniany, am 31. December 1867.

(209)

Concurs-Kundmachung.

(2)

Nr. 140. Zur Besetzung der Stallaufseherstelle bei der k. k. Salinen-Verwaltung Wieliczka mit dem Wochenlohn von fl. 5. W., einer Naturalwohnung und Salzdeputat, wird hiemit der Concurs bis 20ten Februar 1868 ausgeschrieben.

Bewerber, welche gelernte Kürschmiede sein und sich darüber ausweisen müssen, haben ihre gehörig documentirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an die k. k. Salinen-Verwaltung in Wieliczka zu richten.

Von der k. k. Salinen-Verwaltung.
Wieliczka, am 24. Jänner 1868.

(210)

Obwieszczenie.

(2)

Wydział Rady powiatowej Brodzkiej ogłasza niniejszym w myśl §. 30. ustawy o reprezentacyi powiatowej, iż sporządzony na posiedzeniu Wydziału budżet na rok 1868, przez opodatkowanych powiatu Brodzkiego, w tymczasowej kancelaryi Wydziału, t. j. u zastępcy prezesa Rady powiatowej przez przeciąg dni 14 przejrany być może, poczem rozpoznanie budżetu w Radzie powiatowej nastąpi.

Wolno więc opodatkowanym spostrzeżenia przeciw projektowi budżetu do Wydziału Rady powiatowej w powyższym terminie wnieść.

Uchwalono na posiedzeniu Rady powiatowej.
Brody, dnia 21. stycznia 1868.

(186) Licytations-Kundmachung.

Nr. 185. Bei der k. k. Monturs-Commission zu Jaroslau wird am 20. Februar 1868 Vormittags 10 Uhr im Amtsgebäude eine öffentliche Licytations- und Offert-Verhandlung wegen Sicherstellung der Abnahme der sich im Solarjahre 1868 ansammelnden Manipulations-Verkaufs-Abfälle und unbrauchbarer Sorten abgehalten werden.

Die zur Verhandlung gelangenden Gegenstände, so wie die Bedingungen, unter welchen deren Hintangabe stattfindet, sind in dem Amtsblatte dieser Zeitung vom 25. Jänner 1868 Nr. 20 verzeichnet, und können auch bei der Monturs-Commission eingesehen werden.

Von der Monturs-Commission.
Jaroslau, am 21. Jänner 1868.

(189) G d i c t.

Nro. 2878. Von dem k. k. Bezirksgerichte zu Maków wird bekannt gemacht, es sei über den Recurs des Israel Schanzer wider den Bescheid des k. k. Bezirksgerichtes zu Maków ddo. 15. April 1867 Z. 2576 mit h. oberlandesgerichtlichen Erlasse vom 9. October 1867 Z. 10914 in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte wo immer befindliche bewegliche und unbewegliche Vermögen des Moritz Berger, Krämers und Schänkers in Maków, gewilliget worden.

Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum 28. Februar 1868 die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse

bei diesem Gerichte einzureichen. Zum Concursmasse-Vertreter und zum einstweiligen Vermögensverwalter wird der k. k. Notar Eduard Skowronski in Jordanów bestellt.

Wer seinen Anspruch an diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten Vermögens des erwähnten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen werden, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre; daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigentums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschusses die Tagfahrt auf den 12. März 1868 um 10 Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher sämtliche angemeldete Gläubiger vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Maków, am 27. December 1867.

(204) Obwieszczenie.

Nr. 16217. C. k. sąd obwodowy Tarnopol niewiadomych co do miejsca pobytu, jako to: drzeja Gurskiego, Franciszka Rusieckiego, Wincentego Szczepkowskiego i Józefę z Kątskich Górsk niniejszem uwiadomia, iż przeciw tymże pod dniami 19. grudnia 1867 l. 16217 w tutejszym sądzie przy Jana Joczka, Józefę Joczową, Teresę z Joczów Stronę, Izydora Nowe, Wihelma Rafała Nowe, Kamile Nowe i Edwarda Lityńskiego pozew o wykreślenie kwoty 2000 złp., 10000 złp., 5000 złp. 341 złp. 26 gr. 176 złp. 12 1/2 gr., 719 złp. ze wszystkimi należnościami ze stanu dłużnego części dóbr Kasperowicz wniesiony i na takowy termin do ustnej rozprawy dzień 10go marca 1868 — 10. godzinę przed poledniem wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie adwokata Dra. Weisstaina, zastępcą tego zaś p. adwokata Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszt tych pozwanych ustanowiony został, z którym wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisemnie i inne dowody ku obronie praw swoich służące w całości udzielił, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 23. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.**Kundmachung.**

Der Verwaltungsrath der k. k. priv. galic. Carl Ludwigs-Bahn beabsichtigt den Bau des definitiven Aufnahmgebäudes am Stationsplatze in Rzeszów, nach Einheitspreisen hintanzugeben.

Das betreffende Project, welches bis 15. Februar l. J. zur Einsicht der P. T. Officenten bei der unterzeichneten Betriebs-Direction bereit liegt, welfst das Erforderniß von 31604 fl. 47 kr. 8st. Währ. nach.

Der Bau muß derart betrieben werden, daß gleich nach Bekanntgabe der Bauerstehung mit der Abtragung des bestehenden Provisoriums und Adaptirung der für die Dauer der Herstellung des Neubaus zur Ausübung des Verkehrs dienlichen stehenden Theiles begonnen, und der Neubau in seiner ganzen Ausdehnung bis Ende October 1868 unter Dach gebracht, und die Keller sowie die ebenerdigigen Localitäten zu diesem Termine von Innen in benutzbaren Stand für den Verkehr übergeben werden können.

Für die gänzliche Vollendung des Neubaus wird als nicht zu überschreitender der 30te Juni 1869 festgesetzt.

Die schriftlichen, versiegelten und mit der Stempelmarke von 50 kr. versehenen Angebote zur Uebernahme dieses Baues werden bei der unterzeichneten Betriebs-Direction am 15. Februar 1868 bis 12 Uhr Mittags entgegengenommen.

Diese Angebote müssen mit einem Badium von 1600 fl. 8st. W. belegt sein, welches sowohl im Laaren oder in hörsenfähigen Papieren nach dem Tagescurse berechnet, als auch in einem Erlagscheine eines öffentlichen Bank-Institutes geleistet werden kann.

Der Anbot muß die Erklärung enthalten, ob und um welchen Procenten-Nachlaß von der, nach den eingesehenen Einheitspreisen berechneten Baurechnungssumme, der Officent geneigt ist, den in Rede stehenden Neubau sammt Nebenarbeiten zu übernehmen.

Es muß dieser Erklärung auch beigelegt werden, daß der Anbotsteller bis zu dem Zeitpunkte, an welchem diese Entscheidung über die Annahme des Offertes bekannt gegeben werden wird, im Worte bleibt.

Die Einsichtnahme des Projectes ist durch die Unterfertigung sämtlicher Beilagen desselben zu bestätigen.

Der Verwaltungsrath behält sich vor, die gemachten Anträge zurückzuweisen, und wird sich überhaupt bei der allfälligen Wahl des Unternehmers von der Ziffer des Angebotes allein, nicht bestimmen lassen.

Lemberg, am 27. Jänner 1868.

Betriebs-Direction der k. k. priv. galic. Carl Ludwigs-Bahn.

Obwieszczenie.

Rada Zawiadowca c. k. uprzywil. kolei galic. Karola Ludwika zamierza oddać budowę dworca na stacyi Rzeszowskiej według obliczeń jednostkowych.

Dotyczący projekt, którym pp. oferenci do dnia 15. lutego r. b. u podpisanej dyrekeji ruchu przejrzyć mogą, wykazuje potrzebną do tej budowy sumę 31.604 zł. 47 cent. w. a.

Ta budowa musi być tak prowadzoną, ażeby zaraz po ogłoszeniu przyjętej oferty zniesienie części istniejącego prowizorycznego budynku i urządzenie drugiej części tegoż, do wykonania służby ruchu podczas budowy, natychmiast rozpoczętem było, — sama zaś budowa nowego dworca musi być w ten sposób przeprowadzoną, ażeby ten budynek z dniem ostatniego października 1868 r. pod dachem stanął, piwnice zaś, jako też parterowa część tegoż budynku wewnątrz tak dalece wykończoną, ażeby do wykonania służby ruchu w tym samym terminie oddaną być mogła.

Do zupełnego wykończenia tej budowy przeznaczają się jako termin niedozwony dzień 30. czerwca 1869 r.

Pisemne, opieczetowane i marką 50 kr. ostemplowane oferty na tę budowę przyjmować będzie podpisana Dyrekeja na dniu 15go lutego r. b. do godziny 12tej przed południem.

Oferty muszą być zaopatrzone w wadyum 1600 zł. wal. austr., które albo w gotówce, albo w papierach giełdowych według kursu obliczonych, albo w asygnatach publicznych zakładów bankowych, złożone być może.

Oferta musi zawierać oświadczenie, czyli i jakie procenta oferent przy objęciu wskazanej budowy wraz z wszelkimi potrzebnymi robotami ubocznymi od sumy według przejranych cen jednostkowych obliczonej, opuścić zamierza.

W końcu musi być w ofercie wyrażonym, że przedsiębiorca aż do ostatecznego rozstrzygnięcia względem oddania tej budowy, od oferty nie cofnie się.

Przejrzenie projektów musi być stwierdzone własnoręcznym podpisem wszystkich dotyczących się tegoż delegatów.

Rada Zawiadowca zastrzega sobie prawo poczynione wnioski odrzucić i w ogólności przy wyborze przedsiębiorcy nie wiązać się jedynie niskością oferowanej ceny.

Lwów, dnia 27. stycznia 1868.

Dyrekeja ruchu c. k. uprz. kolei galic. Karola Ludwika. (233—2)

Najnowszy wynalazek!

c. k. wyłączn. uprzyw.

Garbnikowa pomada orzechowa.

100 dukatów temu, kto w pomadzie garbnikowej wykryje jaki szkodliwy pierwiastek

Jedyny wolny od trucizny roślinnej środek do farbowania włosów na jasno, ciemno i czarno.

C. Russa, aptekarza i fabrykanta wyrobów chemicznych w Wiedniu, Gaudenzdorf, Wiengasse Nr. 6, róg nlicy Jacobsstrasse.

Pomada garbnikowa posiada w wysokim stopniu własność odradzania płynu materii włosowej pozabawionego barwy przez wpływy zewnętrzne, a tym sposobem nie brucząc wcale skóry, paznokci lub bielizny, nadaje włosom stale i w najkrótszym czasie tę samą naturalną barwę blond, ciemną lub czarną, jaką miały przed osiwieniem. Pomada ta jest najlepszym i najbezpieczniejszym środkiem do przeszkodzeniu tworzeniu się łupieżu a wzmacniając skórę, na której rosną włosy, zapobiega zupełnie ich wypadaniu i ochrania je od siwizny do najpóźniejszej starości. Wstrzymuje się od wszelkich jarmarcznych przechwałek. Sława, której nabyły w całej Europie moje środki do farbowania włosów, tudzież jedyna próba przekona każdego, że garbnikowa pomada orzechowa mego najnowszego wynalazku, z powodu swojej niezawodnej, wybornej skuteczności w użyciu wygodna i bynajmniej nie przykra, a całkiem nieszkodliwa, przewyższa wszystkie inne środki do farbowania włosów. Cena słoika 2 zł. 20 cent. wal. austr., przy zamówieniu najmniej 2 sztuk, dostaje się przesyłka wprost z fabryki, w państwach austriackich pocztą franko.

Składy: w Wiedniu: Józ. v. Weiss, Tuchlauben, — w Gracu: Apteka Miłosiernych, — w Peczce: Józ. v. Török, — w Esseg: Max Ed. Karojlovich, — we Lwowie: Z. Rucker, — w Marburgu: J. D. Bancalari. — w Krakowie: A. Aleksandrowicz. (2644—19)

Konkurs na stypendya.

Niżej podpisany kurator fundacyi stypendyalnej ó. p. Piotra Więclawskiego ogłasza, że na bieżący rok szkolny są trzy stypendya do rozdania po 150 zł. jedno dla techników, jedno dla słuchaczy wydziału lekarskiego a jedno dla ucznia szkoły dublańskiej. Prawo ubiegania się o te stypendya przysługują tylko młodzieży polskiej obrz. rzymsko-katolickiego w Galicyi urodzonej.

(220—3)

Napoleon Raciborski.